

SCHRIFTELIJKE VRAAG

nr. 251

van **FILIP DEWINTER**

datum: 19 november 2020

aan **ZUHAL DEMIR**

VLAAMS MINISTER VAN JUSTITIE EN HANDHAVING, OMGEVING, ENERGIE EN TOERISME

Intrekken eerder verleende vergunning - Procedure

Het antwoord van de minister op mijn schriftelijke vraag nr. 955 van 26 augustus 2020 leidt tot een aantal nieuwe vragen.

1. Een duidelijke les die kan worden getrokken uit het antwoord van de minister is dat 'hoorrecht' geen duidelijke basis heeft en relatief subjectief kan worden ingevuld. Daarenboven blijkt uit ons bekend mailverkeer dat klagers wel impliciet of expliciet werden gehoord en zelfs gevolgd.

Is de minister alsnog bereid om in de onderhavige case een hoorrecht toe te staan?

2. De minister verwijst in haar antwoord als belangrijkste grond voor de schrapping naar een beweerde schending van het gezag van gewijsde van het eerdere arrest van de Raad Van State. Hiermee wordt een zuivere voorafname gedaan op een nog lopende procedure bij de Raad van State, waar deze discussie nu net gevoerd wordt. Komt daar nog eens bij dat in de lopende procedure net door de verzoekende partijen de schending van het gezag van gewijsde wordt opgeworpen, terwijl dit door de vergunninghouder én door het Vlaamse Gewest uitdrukkelijk wordt betwist. En, het besluit in dit dossier tot intrekking verwijst zelf naar een bijdrage in de literatuur (m.n. Tijdschrift STORM 2019/4, 'Mestverwerking in agrarisch gebied: eigen mest eerst') waar toch het tegengestelde gesteld wordt (nl. dat het arrest van de Raad van State eerder een motiveringsgebrek betrof).

a) Is de minister van deze stellingen op de hoogte?

b) Ziet de minister zelf geen gevaar voor een soort van carouseljustitie waarbij een beslissing uit het ongerijmde de lopende procedures gaat beïnvloeden?

3. Tot slot een volgende eigenaardigheid. Wat heeft de minister precies willen bereiken met de voornoemde intrekking? De ingetrokken vergunning gaat over het verbranden van verontreinigd niet-gevaarlijk houtafval.

Maar:

- a) de inrichting is en blijft hoe dan ook vergund tot 2027, ook voor het verbranden van houtafval (niet-verontreinigd behandeld houtafval). De intrekking en weigering verandert hieraan dus niets;
- b) door de intrekking mag de inrichting geen verontreinigd niet-gevaarlijk houtafval verbranden, maar dat is door de indiener ook altijd afgewezen en deze houtsoort wordt ook bewezen niet verbrand. De enige reden voor dat onderdeel van de vergunning was een theoretische discussie omtrent samenstellingsrichtwaarden

van het hout uit te sluiten (die volledig losstaan van emissiegrenswaarden bij het emissiepunt);

c) gevolg van het intrekken is dat de indiener puur theoretisch:

- i. geenszins nog gehouden is tot enige continue metingen op de emissies onder gelding van de strengere emissienormen;
- ii. evenzeer gerechtigd is om opnieuw tot lozing van bedrijfsafvalwater over te gaan conform de eerder verleende/bestaande vergunningen.

Kan de minister een dergelijke inhoudelijke dwaling begrijpen? Was ze op de hoogte van de kafkaïaanse gevolgen van de intrekking? Worden dergelijke gevolgen voor de minister door haar administratie niet in beeld gebracht? Is het niet beter om met betrokkenen rond de tafel te gaan en een geheeloplossing uit te werken i.p.v. deze gefragmenteerde aanpak?

ANTWOORD

op vraag nr. 251 van 19 november 2020

van **FILIP DEWINTER**

1. Dit identieke argument wordt opgeworpen door de exploitant in de vernietigingsprocedure die werd ingesteld tegen de intrekkingbeslissing. Ik ben ervan overtuigd dat de intrekkingbeslissing op een correcte en wettelijke wijze gebeurde, maar finaal zal de Raad van State hierover oordelen. Hierbij wordt opgemerkt dat de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de intrekkingbeslissing werd verworpen door de Raad van State.
2.
 - a. Ik ben op de hoogte van de "stellingen" die door de vraagsteller worden aangereikt aangezien deze soortgelijk zijn aan de argumentatie die door de exploitant wordt gehanteerd in de hangende procedure voor de Raad van State.
 - b. Het niet respecteren door de vergunningverlenende overheid van het gezag van gewijsde van een vernietigingsarrest van de Raad van State leidt juist tot carrousel-dossiers.
3. Bij de beoordeling van een vergunningsaanvraag kan alleen het voorwerp ervan worden beoordeeld.

Volgens mij is de intrekkingbeslissing zeker niet behept met enige "inhoudelijke dwaling"; zoals aangegeven zal de Raad van State door het ingestelde beroep tot nietigverklaring door de exploitant finaal oordelen over de wettigheid ervan.

Feit blijft dat de houtverbrandingsinstallatie strijdig is met de bestemmingsvoorschriften van de zone waarbinnen de inrichting zich bevindt, zoals geoordeeld door de Raad van State in een arrest met gezag van gewijsde, en dus strijdig is met de gewestplanbestemming. Als de betrokkene zich in regel wil stellen met onder meer de gewestplanvoorschriften is overleg steeds mogelijk.